

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Α Ν Δ Ρ Ε Ο Υ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Τῆς Ἱεροσολυμίτης, Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τῆς ὑπεραγίας  
 Θεοτοκίας ἡμῶν καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

**Α**ρχὴ μὲν ἔστιν ἡ παρῆσα πανήγυρις, ἡρῶν  
 δὲ μὴ τὸν νόμον καὶ τὰς σκιὰς, καὶ μύθοι καὶ τῆς πορῆς  
 τὴν χάριν καὶ ἀληθεῖαν εἰσοδος. ἔστι δὲ αὕτη καὶ μέση καὶ  
 τελειότητα, ἀρχὴν μὲν ἔχουσα τὴν τῶ νόμου παραίωσιν, με-  
 σότητα δὲ τὴν πορῆς πρὸς τὰ ἄκρα σκιαστικῶν, τέλος δὲ τὴν πρὸς  
 ἀληθείας φανέρωσιν. τέλος γὰρ νόμος Χριστός, ἢ μᾶλλον  
 ἡμεῖς ἀπάγων ὑπὸ τῷ ζεῦματι, ὅσον ἐπαναγωγὴν ἐπὶ τὸ  
 πνεῦμα. τῆτο γὰρ ἡ τελείωσις, καθ' ἣν αὐτὸς ὁ τῶ νόμος ἵσχυρ  
 ἔπαντα συμπεριλάσας, ἐπὶ τὸ πνεῦμα τὸ ζεῦμα μετένεγκεν,  
 ἀνακεφαλαλώσας εἰς ἑαυτὸν τὰ σύμπαντα, καὶ διακρίσας νόμον  
 καὶ χάριτι. καὶ τὸ μὲν ἐπιβλέψας, τὴν δὲ σκιαστικῶν ἐνάρμο-  
 νίως, ἢ φύρας τὰ πατέρα πρὸς πατέρα ἴδια, μεταχέουσα  
 δὲ καὶ λίαν θαυμάσιως ἐπὶ τὸ κρυφόν τε καὶ ἐκδηρόν ὅσον ἐν-  
 σταχθῆς τε καὶ δέλον καὶ ὑποχείριον, ἵνα μηκέτι ὤμων ὑπὸ τῶ  
 ἐπιχειρῶν τῶ Κόσμῳ δεδωλαμμένοι, κατὰ φησιν ὁ ἀπόστολος,  
 μηδὲ ζυγοῦ διδασκῆς τῶ νομικῶν ζεῦματος ἐνεχώμεθα. τῆτο  
 γὰρ τῆς πορῆς ἡμεῖς ἐπιγυμνάσιον Χριστὸν τὸ κεφάλαιον. τῆτο ἡ τῶ  
 μυστικῶν φανέρωσις, τῆτο ἡ κενωθεῖσα φύσις, Θεὸς καὶ ἄνθρω-  
 πος, καὶ ἡ τῶ πρὸς τὸ ζεῦμα θεώσις. ἀλλὰ τῆς ἐπιλαμψῆς  
 καὶ τῶ φανερῶσις Θεὸς πρὸς ἀνθρώπου ἐκδηρίως εἶδει τῆ πορῆς

ως είναι ἡ χαρὰς ἐπιεισόδιον, δι' ἧς τὸ μέγα τῆς σωτηρίας εἰς  
 ἡμᾶς προσέεισι δῶρον. τὸ δὲ ἔστιν ἡ παρῆσα πανήγυρις, ποροί-  
 μιον ἔχουσα τῆς Θεότητος τῆς Γέννησιν, συμπέρασμα δὲ τῆς  
 τῆς Λόγου πρὸς σάρκα συμπύξεως τὴν ἀπίτεξιν, καθ' ἣν τὸ  
 κινώτατον ἀπαιτίον ἐν θαύμασιν ἀκισμα. ἔχει πακτὸς ἐκλα-  
 λήμων δύσληπτον μέλει καὶ δυσδέηρον, ὅσῳ κρύπτεται φω-  
 κρέμων, καὶ ἔστω φανερόν κρυπτόμων. ἐντεῦθεν ἀρα τῆς  
 παρθενίας τὸ φῶς ὑπὲρ κεφαλῆς φέρουσα, καὶ οἶον ἐξ ἀκηρά-  
 των ἀφ' ἑαυτῆς τῆς πνευματικῶν τῆς γραφῆς λαιμάτων ἐραυίζο-  
 μήν τὸν σέφανον. ἡ Θεοχαρίτωτος αὐτῆ καὶ πρώτῃ τῆς ἑορτῆς ἡμέ-  
 ρα, κοινῶς τῆ κτίσει τὴν ἀφροσύνην ἀποτίθεται. θαρσεῖτε,  
 λέγουσα, ῥηθίθλιος ἡ πανήγυρις, καὶ τῆς ῥήθης ἀνάπλασις.  
 Παρθένος γὰρ ἀρτιγεννάται, καὶ τιθίθεται, καὶ πλάττεται, καὶ  
 Θεῶ τῆς παμβασιλείας τῆς αἰώνων ἀπειρογάμως ἐτοιμάζεται  
 Μητήρ. καὶ ἰσὺς ἡμῶν ἐκ Δαβὶδ σαυ Δαβὶδ τῆς πνευματικῶν  
 ἀυγκρότησε θεάφρον. ἡ μὲν ὡς Θεομήτορος τῆς ἑαυτῆς πορο-  
 θεῖσα θεόδοτον ῥήθισιν, ὁ δὲ τῆς ῥήθης τὴν ἀκλήθειαν πα-  
 ραίεμευς, καὶ τὴν τῆς Θεῶ πρὸς ἀνθρώπους καιροπορησάτω συγ-  
 ῥησιαν. βαβαὶ τῆς θαύματος. ἡ μὲν μασίτλει Θεότητος ὕψι,  
 καὶ σαρκὸς ταπεινότητι, καὶ γίνεται Μητήρ τῆς πλάσματος ὑπὲρ  
 ὅλας τῆς πλάσματος. ὁ δὲ ποροητῆς τὸ μέλλον ὡς ἡδη παρὸν,  
 καὶ ὅρα λαμβάνει τῆς Θεῶ τὴν ἀκλήθειαν τῆς ῥήθης ἐξ ὁσφύος  
 χαμίοντι καὶ σωπέρησιν. πανηγυρησέον ἐν εἰκόπας τὸ τῆς ἡμέ-  
 ρας μυσήριον, καὶ δωροφορητέον τῆς τῆς Λόγου Μητρί τῆς λόγου  
 αὐτῆς, ὅτι μή φίλον αὐτῆ τῆς ἄλλων ἔδου, πλὴν λόγου καὶ τῆς  
 ἐκ λόγων τιμῆς. ἐπεὶ καὶ διπλῶν ἡμῶν ἐντεῦθεν ποροεσαι  
 ποιημῶσις τὸ κέρδος, τὸ μῆτοι πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἡμᾶς ἐπα-  
 γάγον, τὸ δὲ τοῖ τῆς νομικῆς ἐν γραμματι δαλείας καὶ πολιτείας  
 ἀπάγον. πῶς, καὶ τίνα ἔσπον; ὑποχαρέσης διπλαδὴ τῆς σιγῆς  
 τῆς τῆς φωτὸς παρυσία, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς γραμματος ὡτεις-  
 φηρέσης τῆς χύριτος. ὡν ἡ παρῆσα πανήγυρις μεθ' ὅθιτος ἴσα-

και, τὴν ἀλήθειαν τῶν τυπικῶν συμβόλων ἀντιφάσμα  
 σα, καὶ τὰ νῆα τῶν παλαῶν ἀντισφύρασα. τὴν καὶ ὁ Παῦλος ἡ  
 θεία καὶ Πνεῦματος ἀλάμπυξ ἀνακέκραγε λέγων· εἰς ἐσχάτη  
 κῶκαινὴ κτίσις, ἀνακαίριζεθε. τὰ ἀρχαῖα παρηλθού. ἰδοὺ  
 γίνονται τὰ πρῶτα καινὰ. ἐπειδὴ γὰρ μὲν ἐτελείωσεν ὁ νόμος,  
 ἐπισταγωγῆ δὲ πρεσβύτερος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν πρὸ Θεοῦ  
 τῆς χάριτος, ἐξεφύθη φανῶς ἡ ἀλήθεια, αὐτὸς ἐαυτῶν κα-  
 θεῖς ὁ τῆ γῆρας δότηρ ἀφράσως εἰς κενῶσιν, αἰπαρομικῶς ἀ-  
 θρωπος προσήλυτου, ἵνα πληρώσῃ τὸ λείπον, καὶ ἀντιδῶ τῶν  
 χειρότων τὰ κρείττα καὶ τελειότερα· ὁ δὲ καὶ ὁ ὑψιλὸς βάλει τὴν  
 Γωάννην, ἡ Θεολόγος τὰ Λόγια βροτὰ ἐξοσιμαίνεν σαφίσαι,  
 ἐκ τῆ πληρώματος αὐτῆ, λέγων, ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χά-  
 ριν ἀπὸ χάριτος· αὐτὴ γὰρ κενωθεύσας, εἶτα καὶ μορφώθεισ  
 ὑπερφυῶς ἐξ ἡμῶν τὸ ἡμέτερον, ἡμεῖς τὸ πλῆρες ἐλάβομεν,  
 καὶ τὴν ἀντιδοθεῖσαν πρὸ ληφθεύσας φουράματος κατεπλάτῃδι-  
 μῶν θέωσιν. ἔκῃ ἀγαλλιάθω τὰ σύμπαντα σήμερον, καὶ ἡ  
 φύσις σκιρτάτω. ἀφραμνέθω ὁ Οὐρανὸς ἀψῶθεν, καὶ αἰνεφάτω  
 ῥανάπασαν δικαιοσύνην. θαλαξάτω τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ εἰ-  
 βανοὶ ἀγαλλιάσιν, ὅτι ἠλέησεν Κύριος τὸν λαὸν αὐτῆ, ἐγεί-  
 ρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ Δαβὶδ καὶ παιδὸς αὐτῆ, τὸν  
 ὑπεράνωμον ταύτην καὶ ἀνδρον, ἐξ ἧς ὁ Χεῖρὸς ἡ σωτηρία τῶν  
 ἰθνῶν καὶ ἡ προσδοκία. χορδύτω δὲ τοίνυν πάντα καὶ ἀ-  
 γνώμων ψυχὴ, καὶ συγκαλέτω τὴν κτίσιν ἡ φύσις πρὸς και-  
 ρισμόν ἐαυτῆς καὶ ἀνάπλασιν. σείραι σιωπῶντες σιωφρυχέτω-  
 σαν, ἡ γὰρ ἄγκαις καὶ σείραι τὴν θρόνῳ Παρθένον ἐκαιο-  
 ποίησε. Παρθενοὶ χαιρέτωσαν, τὴν γὰρ ἀσπιτον γῆν, ἧς ὁ  
 καρπὸς ἀγεώργητος, ἡ ἀκαρπος ἐξιβλάσθησεν ἄριρα. Μιτέ-  
 ρις σκιρτηθάτωσαν, ἡ γὰρ ἄγονος μήτηρ τὴν ἀφθονον Μιτέρα καὶ  
 Παρθένον ἀπέτεκε. Γυλαῖκες κροτεῖτωσαν, γυνὴ γὰρ ἡ πάλαι  
 τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀφορμὴν χεδιάσασα, τὴν ἀπαρχὴν ἀρτι-  
 τῆς σωτηρίας εἰσκακόμικε. καὶ ἡ πάλαι κατακρητὸς εἰδείχθη  
 θεῶ.

θεόκετος, Μήτηρ ἀνδρὸς ἐκλεγεμῆν τῆ πλάσαντος, καὶ τῆς  
 γούνης ἀόρθωσις. πᾶσα ποίνω ἢ κτίσις ὑμνεῖται, καὶ χορεύει-  
 ται, καὶ σιωποῦσιν ἅπαντες τῆς ἡμέρας ἐπάξιον. γενέσθω μία κοινή  
 σήμερον ἑραρίων καὶ ἑθελγείων πανήγυρις. καὶ σιωποῦσιν ἅπαντες  
 ὅσον ἐγκόσμιόν τε καὶ ὑπερκόσμιον σύγγραμμα. σήμερον γὰρ τῆ  
 πάντων κτίσεως τοῦ κτισθῆναι φησὶ τὸ κτίσθαι τὸ κτίσθαι τῆ  
 κτίσεως θεῶν ἐναρξίσιμα καινοπορεπῶς ἐτοιμάζεται. σήμερον ἢ  
 πρὶν καταγενομένη φύσις ἀρχὴν λαμβάνει θεώσεως, καὶ πρὸς  
 ἑαυτὴν ὁ χῆρ τὴν ἀνωτάτω μεταρσιος ἀναξέχειν ἐπείγεται. σή-  
 μερον δὲ ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἡμῶν ἀπαρχῆς ὁ Ἀδάμ τῆς Θεῶν προσφέ-  
 ρων, τὴν Μαρίαν ἀπαρχεται, καὶ τῆς ὅλης φυράματος ἢ ζύμη  
 προσφύραθεισα, δὲ αὐτῆς ἀρτοποιεῖται πρὸς τὴν τῆς γούνης ἀνά-  
 πλασιν. σήμερον ὁ μέγας κόλπος τῆς παρθενίας ἀνακλύ-  
 πεται, καὶ τὸν ἄστυλον μαργαρίτην τῆς ἀληθείας ἀφθοεῖα; ἢ  
 Ἐκκλησία νυμφικῶς ἐξελίθεται. σήμερον ἢ καθαρά τῆς ἀν-  
 θρώπων εὐγένειας τῆς πρώτης θεοπλασίας καταλαμβάνει τὸ  
 χάρισμα, καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἀντεπαύεται. καὶ ἡ ἀπηναικὴς  
 τῆς καλῆς εὐγένειας ἢ τῆς κακῆς δυσγένειας, ταύτην ἢ φύσιν  
 τεχθεῖσιν τῆς Μητρὶ τῆς ὡραίας προσάγασσα, πλάσιν ἀείσονται  
 καὶ θεοπορεπῶς ἀτμὴν δέχεται. καὶ γίνεται κυρίως ἢ πλάσιν ἀνά-  
 κλησις, καὶ ἢ ἀνάκλησις θεώσεως, ἢ δὲ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον ὁ-  
 μοίωσις. σήμερον ἢ σῆρα, Μήτηρ παρ' ἐλπίδα εὐεῖσεται, καὶ  
 τὸν Μήτηρ ἀπᾶντος ἐξ ἀγόνων λαγόνων βλαστάνουσα, τῆς γού-  
 νης ἀγαθῆς τῆς φύσεως. σήμερον ἢ εὐπορεπῆς τῆς θεῶν ἀληθ-  
 γίδος κατεχῶσθαι βαφῆ, καὶ τὴν βασιλικὴν ἀξίαν ἢ πρᾶξιμα  
 τῆς ἀνθρώπων ἀμφοτέρωθεν φύσις. σήμερον ἢ Δαβιτικὴ πρᾶ-  
 φητικῶς ἐξελίθεται ὀρπηξ, ῥάβδος. Ἀρῶν ἀειθαλῆς, κρη-  
 ματίσασα, καὶ ῥάβδον διωμάτως ἡμῶν τὸν Χριστὸν ἐξελίθουσα.  
 σήμερον καὶ Ἰὼδὰ καὶ Δαβὶδ Παρθένος Κόρη προσέρχεται  
 Βασιλείας καὶ ἱερατείας ἐπιθέσθαι πρᾶσιν, τῆς καὶ τῆς  
 καὶ τῆς Μαλχισθεῖος κρηματίσαστος, ἀλλ' ἢ καὶ τὴν ταύτην Ἀνα-



κακοῦν τῷ μυστηρίῳ πρότερον, εἶπε κυφορήσας τὸν ὑπερέσιον, νόμος τῆς νόμιμης ὑπερικήντι τῆς φύσεως; αὐτὴ δὲ τίς ἀννοοῖτο, πλὴν μόνης ἐκείνης τῆς πρὸ πασῶν ῥημάτων ἐκλελεγμένης πρὸ παλαιότητι τῆς κτίσεως; αὐτὴ εἶν ἡ Θεοτόκος Μαρία τὸ θεόκλητον ὄνομα, ἧς ἐκ νεότητος μετ' ἑσάρκους ὁ ὑπέρθεος προσελήλυθα, ἢν αὐτὸς ἐαυτῆς κατοποιήσας ὑπερσείως ἐπήξατο, ὅτι μὴ δειφθεῖρε τὴν ἰσχυρὰν ἢ τεκέσα, μηδὲ ἀποράς τὸ τεχθεῖν ἐδέδεκτο. Θεὸς ᾧ ἦν, εἰ καὶ σαρκικῶς ῥηνηθῆναι πορεύετο; λοχείας ἐνδὸς καὶ ἀδύτων χερσὶν, αἷς ἀν καὶ τὰ Μητέρων ἢ Μήτηρ ἐκφύγοιτο, καθ' ἑξῆς ἐκφέρεται γάλακτι, ὃν ἀνάγκη εἰσαποποιήσασθαι, καὶ ἡ Παρθένος ἀσπορον διακινήσασθαι γένημα, μετ' ἡ Παρθένος ἀγνείασα, σῶα καὶ μετ' ἑκόν τῆς παρθενίας τὰ σήμανθρα φέρουσα. ὃ δὲ ἔσπευ καὶ Θεοτόκος εἰκότως κινύττεται, καὶ παρθενία σεμνικύεται, καὶ γέννησις προσκινύεται, καὶ Θεὸς ἀνδράποισ ἐνέμενος, εἶπε σαρκὶ φερόμενος, τῆς οἰκείας δόξης χαρίζεται τὸ ἀξίωμα. τῆς γένοιτο πρώτης ἐκείνης ἀράς ἀδύς ἢ γυναικεῖα φύσις τὴν διορθώσιν δέχεται, ὡς ἀπὸ ἐνέρχεται τῆς ἀμαρτίας, ἀπαρξάμενη τῆς σωτηρίας. ἦλθε τοίνυν ἡμῖν ὁ Λόγος ἐπ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιον. καὶ τεύθει ἐγὼ σήμερον πασηγυριστῆς καὶ λαμπρῆς ἐστίαται τῆς ἱερᾶς ταύτης πασδαίσιας ἡμῖν προσελήλυθα, τὴν ἀφρασίαν κοινήν πορευθεῖμενος. βυβληθεὶς ᾧ εὖς ἔφην, καὶ γένος ὁ Λυβωτῆς νέαν ἀντεπιδείξασθαι τῆς προτέρας γέννησιν καὶ ἀνάπλασιν, ὡς ἀπὸ ἐκεῖ πρότερον ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀνεπαύσει γῆς πηλὸν ἀνελόμενος, τὸν πρῶτον Ἀδάμ ἐπλασέρχασεν, ἔτω καὶ νυνὶ ἐντεύθει τὴν οἰκείαν σάρκωσιν αὐτεργῶν, ἀντ' ἀλλῆς, ὡς ἀν εἶπομεν, γῆς τὴν καθαρὰν καὶ ὑπεράμεμον σκύττω Παρθένον τῆς ὅλης φύσεως ἐκλεξάμενος, τὸ καθ' ἡμᾶς εἰς ἡμῶν ἐν αὐτῇ κατοποιήσας, γένος Ἀδάμ, ὁ πλασέρχεται τῷ Ἀδάμ ἐρημάτισεν, ἵνα τὸν παλαιὸν ὁ πρόσφατος ὑπέρχρως, ἀνασώσῃται. ἀλλὰ τίς ἔσται, καὶ τίνων ἐφ' ἡμῶν γυναικῶν, λέ-

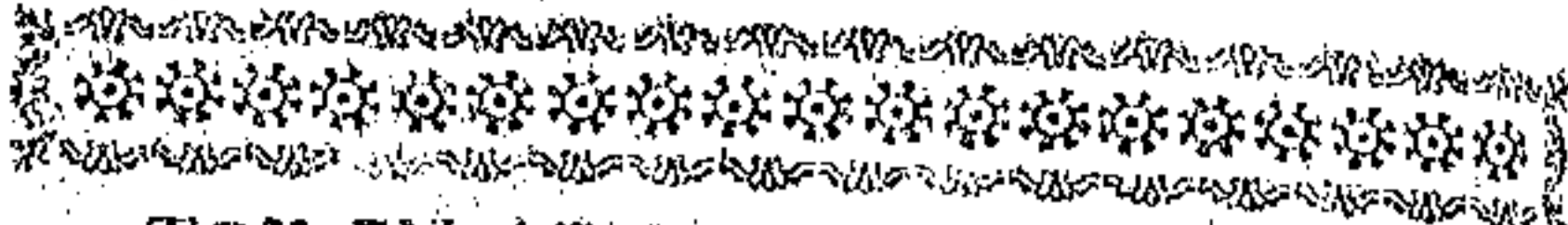
γαμψὸν ὀφθαλμὸν, τὸν Ἰσακίαν ὀφθαλμοῖτες εἰς δυνάμιν.  
 Αὐτὸν ποίησε τὸ πάντων ἀσχηρῶν ἐξαιρετὸν ἀσχημα, θυ-  
 γάτρῳ μὲν ἔφου τῷ Δαβὶδ, ἀτέρμα δὲ τῷ Ἰωακείμ, λόγονος  
 μὲν Ἐύας, γόνιμα δὲ τῆς Ἄννης. Ἰωακείμ γὰρ ἀνὴρ πρῶτος,  
 ὀπίκειν, ἢ νόμοις ἐπιθεωρημένος Θεῷ, σαφρόνως μὲν βίας,  
 Θεῷ δὲ προσκαρτερῶν. ἔπειτα δὲ ἐξατελῶν ἄποις κατεγύρα τὸν  
 βίον, ἀκμαζέσας τῆς φύσεως, ἀλλ' ἐκ ἐχέσης τῆς γούνης ἀ-  
 τίδαρον. Ἄννα, ἢ αὐτὴ φιλόθεος, σαφρῶν μὲν, ἀλλὰ σεί-  
 ρα, φίλανδρος, ἀλλ' ἀτεκνος, καὶ μηδὲν ἔτι, πλὴν τὸν νόμον  
 Ἰσοῦ ἐρμελέτημα φέρουσα, αὐτὴ τῆς σειρώσεως ὀφειλυτο-  
 μῶν τοῖς κόποις ὁσημέραι, καὶ οἷα πάχειν τὰς ἀτεκνύσας,  
 εἰκός, ἐδυσφόρει, λύσιον, ἠγαλλε, πλὴν ἀπαιδίαν ἢ φέρουσα  
 ἔπειτα δὲ λύπης κατεχόμενος. Ἰωακείμ καὶ ἡ σκυλοῖκος, ὅτι μὴ  
 πᾶσι ὑπὸν ἐκείνοις τῆς γούνης ἠπικληρος, τέως μὲν τῆς ἐλπίδος  
 αὐτοῖς ἐκ ἐσβέθη τυλείως ἢ θρυαλλίς. οὐχὶ δὲ ἡ ἀμφοτέ-  
 ρων ὀφθαλμῶν τέκνον αὐτοῖς εἰς ἀνάστασιν ἀτέρματος, καὶ  
 οὐ πλὴν ἐξάκυσον Ἄννα ὀφθαλμῶντες ἐκότεροι, τῶν ἱερῶν  
 προσκαίχον. λιταῖς τὸν Θεὸν ἐξεμείλιστον δεῖναι λύσιν τῆς ἀ-  
 τεκνίας, καὶ καρπὸν τῆς σειρώσεως. οἱ ἔτι ἐπότερον ἀνῆκαν, πρὶν  
 τῆ ποδομῶν τύχῳσι, καὶ οὐ καὶ τετυχηῖασιν. ἔτι γὰρ μεθῆκε  
 τῆς ἐλπίδος τὸ δῶρον ὅτι τῷ δαίρι δότηρ. ἔπειτα γὰρ ποτηριωμῶσι  
 καὶ λιπαρῶσι τὸ θεῖον, ἐπέσει δᾶττον αὐτοῖς ἢ ἔβραδύματα  
 δυνάμεις, καὶ τὸν μὲν εἰς καρπογονίαν, τὴν δὲ εἰς παιδοποιίαν  
 ἐνδύρωσε. καὶ τῆς ἐξηραμῶν τέως τῶν γυναικῶν ὀργυλῶν  
 πόρος ἐκμάσσει ἀπρημογονία, ἐπινοτίσας ἐξ ἀγόνων γονίμης  
 ἐργάσασθαι. καὶ οὐ λοιπὸν ἐξ ἀκέρκων τε καὶ ξηρῶν εἰς ἐνδύρων  
 ἔυλων καρπὸς ἀκλήεις ἢ πακᾶμωμος αὐτῆς Παρθένος ἡμῖν  
 ἐβεβλάσθησε. καὶ λέλυτο οὐ τὰ δεσμά τῆς σειρώσεως, καὶ γόνι-  
 μος ἢ εὐχὴ παρ' ἐλπίδας ἐδείκνυτο, καὶ παιδοτόκος ἢ ἀγονος,  
 καὶ καλλίπαρος ἢ ἀτεκνος, ἐπεὶ δὲ ἐπαῖλλον ἐκ τῆς ἀγόνου μή-  
 τρος ἢ ἐκ μήτρας τὸν σάχυν τῆς ἀφιδαρσίας ἐκφύασα, τῶν

Ἡ αὐτὴ ταύτην τῆς ἡλικίας τὸ παλαιὸν ἀγνοῦν αὐτοὶ, οἱ τεκοῦ-  
 τες, παραγαγόντες ἀνέθεσαν. ἢς ὁ τὴν ἡφμελίαν τότε τῆς βα-  
 ρατείας ὄπισθεν Ἰερὺς τὰς παρθεναίας ὡς εἶδε χορείας ἐ-  
 πίπροθεν ποροπολομίας τε, καὶ στυμφατομίας, ἠδὲ τὰς ἐξ  
 λίαν ἐγγυήθει ὡς τῶν ἐν ἐλπίδι ἡδὴ τὰς θείας ἐναργῶς ἐκ-  
 βάσεις τεθεαμένος, καὶ αἰὸν τι σεπτὸν καλλιέριμα τὸ θεῖον ἀ-  
 νάθημα τῆς Θεῶν καλλιέριαν, εἰς αὐτὰ τὰ τῶν Ἁγίων αὐτοῦ  
 τὸ τὸ μέγεθός τῆς σωτηρίας θυσιασίου καταθέμενος. ἐν οἷς  
 τὴν παιδα λόγος οἶοντι θαλάμους νυμφηκοῖς ἐμβατομίας  
 σιτεῖται ἱερὸν, μέγας ὁ μνηστῆρας ἐπέση καὶρός· ὅς πορὸ  
 πάντος αἰῶνος διώξει αὐτὰ τε καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς φύτι δὲ δι-  
 σιλαγχία ἀρρήτων, καὶ τῆς πορὸ πάσης κτίσεως, καὶ χρόνος, καὶ  
 ἐξουσίας θεϊκῶς αὐτὸν φύσαντι, καὶ τῆς συμφυεῖς καὶ σιωθρο-  
 τῶ καὶ προσκωμῆς αὐτὰ Πνεύματι· ὡν ὡς μία θεότης, ἅπα  
 καὶ φύσις καὶ βασιλεία, μὴ μερίζομεν, μηδὲ ἀπαλλοτριώμε-  
 νη, μηδὲ τιτί περὸς ἑαυτὴν ἀλλοτριώμεν, πλην τῆ τῶν  
 διαρχικῶν ὑπαστάσεων ιδιότητι. ἀλλ' ὅτι το χορῶν παρηγεῖ-  
 ζω καὶ ἀσείδομαι, καὶ τῆ Μητρὶ τῆς Λόγου προσάγω δῶρον ἑρ-  
 τιον, ὅτι μοι τῆς εἰς Τριάδος Πίστιος τὸ κεφάλαιον ὁ ταύτης  
 τόκος ἐγγυήσει. τὸ γὰρ ἀρχὴς Λόγος καὶ Τεῖς τὴν οἰκίαν  
 σάρκωσαν ἀντεργῶντος, καὶ ὁ γεννήσας Πατήρ σιωθροῦσαν φα-  
 ρεται, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ποροπολῶν τε καὶ τὴν νυμφῶν αἰ-  
 γιάζον τῆς συλλαβῆς τὸν ἀκατάληπτον. ἀλλ' ὅρα καὶ τὸν  
 Δαβὶδ ἐρωτήσαι, τί πορὸς αὐτὸν ἐκεῖνον ὁ τῶν ὄλων διομῆς  
 ἔφησε Θεός. ἀγε δὴ ἐν ὑμνογράφε, ἴθι Προφήτα, τίναστέ τῆς  
 κενύραν, κίνοι τὰ κρέσματα, λέγε ἱερῶς, τί σοι ὤμοσε  
 Κύριος; τί μοι ὤμοσαν; ἐκ καρπῆς τῆς ὀσφύας με θήσεν ἐ-  
 πί τὸν θρόνον με· τὸ τὸ μοι ὤμοσε, καὶ ἡκ ἡθέτησε ὤμοσε, καὶ  
 τῆς ἐργοῖς τῆς λόγος ἐσφράγισεν. ἀπαξ γὰρ ὤμοσε φησὶ ἐν  
 τῆ Ἁγίῳ με, εἰ τῆ Δαβὶδ ἴδύσωμαι· τὸ σπέρμα αὐτῆ εἰς  
 τὸν αἰῶνα μένει, καὶ ὁ θρόνος αὐτῆ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον με, καὶ



εἰς ἡ σελήνη καθήρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ μάρτυς ἐν Οὐ-  
 ρανῶ πιστός· ταῦτά μοι ὠμαμοκῶς ἐξεπλήρωσεν ἔργω· ταῦ-  
 τε θεοπίστας ἐκύρωσεν· ἀδύνατον γὰρ ἦ ἴσασθαι Θεόν.  
 δὴ ἐν ὄραται καὶ σὰρκα Χριστός, ἐμὸς Υἱός κηρυττόμενος, καὶ  
 Κύριος ἐμὸς, καὶ Θεὸς Υἱός προσκυνητός· ἀδεται, καὶ πα-  
 τε τὰ ἔθνη αὐτῶ προσκίπει· ὁρῶσι γὰρ αὐτὸν παρθενικῶς  
 ἐκτρονίζομενον κόλπαις, ὡς αὐτὸ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐφεζόμενον  
 θρόνοις· ἰδοὺ καὶ ἡ Παρθένος αὐτῆ τῆ ἐμῶν μητρῶν ἀρτί-  
 ξίφου· ἡς ἐκ τρυφῆς ὁ παρ' αἰῶνων ἀπὸς τῶ τέλει ἰδὼ αἰῶνα  
 σαρκαθεῖς προσήλυθε, καὶ τὸ τῆ ἀνθρώπων ἀεικαίρισε συ-  
 κριμα· καὶ ταῦτα μὴ ἔτος· ἡμεῖς δὲ ὁ πῦ Θεῶ λαός, ὁμοῦ  
 ἅγιος, σύσημα ἱερόν, χορδίσαιμιν πάτερα· τιμήσωμεν τῆ  
 μυσθεῖς τὴν δύναμιν, ἕκαστος κατὰ τὸ δοθεὶν αὐτῶ χάριτι  
 συναεσφίρω τῆ πανηγύρι δῶρον ἐπάξιον· οἱ Πατέρες τῶ  
 ἀβελυσία τῶ γένος, αἱ Μητέρες τῶ ἀτεκνία, αἱ σείρα  
 τῆς ἀμαρτίας τὸ ἀγονοῦ, αἱ Παρθενοὶ τῶ διπλοῦ ἀφθε-  
 ρία, ψυχῆς λέγω καὶ σώματος, αἱ ἐπὶ ζυγόν τῆ ἐπα-  
 τὴν συμπετεία· εἴτις Πατὴρ ἐν ἡμῖν, μιμείδω τῶν τῆς Παρ-  
 θενῆ Πατέρα, καὶ ἀπαις ἡ, φυγάτω γόνιμον τῆν ἀχθῆ,  
 ἐκ φιλοθεῖα βίε ταύτῶ καρπόμενος, εἴτις Μητὴρ θηλάζε-  
 σα, συγχαίρω τῆ ἄνηρ θηλάζουσα παιδίον κατ' ἀχθῆ  
 μὴ σείρωσιν· εἴτις σείρα καὶ ἀγονος καρπὸν ἐκ ἕχισα ἀδε-  
 γίας, προσίτω πιστῶς τῆ θεοσδοτή τῆς Ἄνης βλατῶ καὶ  
 παρκερίδω τῶ σείρωσιν· εἴτις Παρθένος ἀγενεῖσα, γεν-  
 ῶσα Μητὴρ τῶ λόγου, λόγου κοσμεῖσα τῆς ψυχῆς τῆν κατῆσα-  
 ριν· εἴτις ἐπὶ ζυγόν, προσάγεται τῶ Θεῶ κάρπωμα λέγι-  
 κόν, ὡς ἂν δι' ἀχθῆς ἐπορεύσαστο· ἐπὶ τὸ αὐτὸ κλέστος καὶ πέ-  
 νης, νεανίσκοι καὶ Παρθενοὶ, περισβύται μὴ νεωτέρων, ἱε-  
 ρεῖς καὶ Διδῆται, Βασιλεῖς καὶ Στρατηγοί, Βασιλίδες καὶ Ἀρ-  
 χισαῖ, πάντες ὁμῶ καὶ πᾶσαι, λαμποροφορήσωμεν τῆ Νεαί-  
 δι καὶ Μητὴ τῶ Θεῶ καὶ ἀροφήτιδι, ὡς ἡς ὁ Προφήτης, ὁ  
 ἐρεῖ·

ἔγραψε Μωσῆς, ἐπεδήμησε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡ ἀλήθεια, ἠ-  
 ρθάσμεν τῷ Ναῶ τὰς ἀποπέλας, συνδράμωμεν ταῖς ἀπο-  
 πέλας Παρθένους, εἰς αὐτὰ τῶν Ἀγγέλων συνεισέλθω-  
 μεν ἅγια· ἐκεῖ δὲ τὰ ἀσάργα, μὴ γένηται, μὴ μο-  
 ζόν, μὴ νηπίασιν εἰς αὐτὰ ἔρην ὑβώση. πασάδας διπλοῦ  
 ἠτοίμασεν αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ ἔργον, φυλάξας ἑαυτὴ τὸ  
 σιβάσμιον. Ἐὰν τὸ Παρθένου χορεύσιν αἱ πλησίον αὐ-  
 τῆς, προσδοκίῃσαι τὰ μέλλοντα· ἐνθα αἱ τῆς ζωῆς δι-  
 γαστέρες, ὡς Βασιλίδος προσέχουσαι εἰς οὐρανὸν τῶν μύρων  
 αὐτῆς προσεξάρχουσι. αὐτῶν καὶ ὁ Ναὸς ἔτος καὶ ἑρῶς ἀ-  
 ἐρρίπισα πύλας, ἵνα τὴν βασιλείου τῆς κυρίας ἐποδείξη-  
 ται δόξα· τότε δὴ τότε καὶ τὰ τῶν Ἀγγέλων ἀσάργα ἀ-  
 γία, τὴν παρὰ τῆς Ἀγίας Μητέρας κείνης τῶν ἀδύτων  
 ἐγκολπασάμεθα. Ἐσθὴ δὲ τῆς ἐκείνης προσφέρεται ἀπόσφορος,  
 καὶ ἔχει τῆς ἀχειροτόπου τῆς ἑξέμεσιν, ὅτι μετ' ὀλίγου  
 τῆς κούτης ἑξέμεσιν γάλακτι. καὶ γίνεται τιδωδὸς τῆς  
 Παρθένου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μέγας ἀσάργα αὐτῆς  
 ἐν τῷ Ἰσραὴλ· ὅτι δὴ καὶ τῆς μνηστῆρας ὁ κοερός ἐπεφάνη,  
 καὶ τὴν ἐκ Δαβὶδ Ἰωσήφ ἐμνηστῆσατο, καὶ τῆς Γαβριὴλ  
 τὴν φωνὴν αὐτῆς ἀποφῶς εἰσεδέξατο. καὶ γέγονε κρυφὸς ἐ-  
 πειράσεισα κοίτης· καὶ γέγονε ἱερόν, ὃν ἐκ ἑσπερας  
 Παπὶρ· καὶ μεμύητον ἀγνή· μὴ συληθεῖσα τὴν νηδὴν,  
 σῶα καὶ μὴ τὸν φυλάξαντος αὐτῆς τῆς τεχούσης τῆς παρ-  
 θένου καὶ σήμανθα. ἔτος ἔστι Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος,  
 ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐρχόμενος. ἔτος ἔστι ὁ ἀληθινός Θεὸς καὶ  
 ζωὴ αἰώνιος· αὐτὸς ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις  
 σὺν τῇ Πατρὶ καὶ τῇ Ἀγίᾳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ  
 εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.



ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ,

Εγκώμιον εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ Ἀειπάρθενον  
Μαρίαν, εἰς τὴν ἱερὰν αὐτῆς Μιτάσασιν.

**Μ**νήμη Δικαίων μετ' ἐγκωμίων γίνεται φησιν ὁ σοφώτατος Σολομών. τίμος γὰρ ἐνατίαν Κυρία ὁ θνάτος τῆς ὀσίαν αὐτῆς, ὁ θεοπάτωρ παροίφη Δαβίδ. εἰ πίνω ἀπκότων δικαίων ἢ μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται, τῆς πηγῆς τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς τῆς ὀσιότητος θησαυρῶν, τίς ἔπροσείσει τὸν ἔπαινον; ἔχ' ἵνα δοξάσῃ, ἀλλ' ἵνα δοξαθῇ δόξαν διακονίζουσαν. ἀνευθεὴς γὰρ τῆς παρῆμων δόξης Κυρία τὸ σκηνώμα, ἢ Πόλις τῆς Θεῆς, πῶς ἔδοξασμεν ἔλαλήθη, καθὼς φησι πρὸς αὐτὴν ὁ θεῖος Δαβίδ. δεδοξασμεν ἔλαλήθη πῶς εἶπες λέγων, ἢ Πόλις τῆς Θεῆς. ποία γὰρ ἐκλιψόμεθα πόλιν τῆς ἀοράτου καὶ ἀφειρητάτου Θεῆς τῆς πάντας τῆς ἰδέας ὄρατι πῶς ἔχοντος, ἀλλ' ἢ τὴν μόνον ὄντως ὑπερφύως, καὶ ὑπερσίας τὸν ὑπερέσιον τῆς Θεῆς Λόγον καὶ Θεὸν ἀπειρητάτως χαρήσασαν, πῶς ἔδοξασμεν ὑπ' αὐτῆς τῆς Κυρίας λελάθηται; τί γὰρ ὑπεροξέτερον τῆς δεξασθαι τὴν τῆς Θεῆς ἀρχαίαν ἀληθειάν; ταύτην ἢ ἀφειρητῆ γλῶττα, καὶ Ἀγγέλων νῆς ὑπερκόσμιος κατ' ἀξίαν δέφημῆσαι δυνάται, δὲ ἢς ἡμῖν δίδεται τὴν δόξαν Κυρία πλουγῶς ἐνοῦν εἶζεθαι. τί ποίω; σιγήσομον, ὅτι μὴ πρὸς ἀξίαν δέφημῆσαι δυνάμεθα, τῆς φόβῳ συσελλόμενοι; ἢ κίσα, ὑπερβείθ-

IOANNINIS

βάθμιον δὲ τὸν πόδα τριῶν, τὸ δὲ λεγόμενον, καὶ τὴς οἰκείας ἀγνοήσομεν ὄρας, καὶ τῆς ἀδίκτων ἀναίδου ἀφώμεθα, τὴς φόβου τὸν χαλινὸν ὑποπιύσαντες, ἐδάμωσ. πόθω δὲ μάλλον τὸν φόβον κεράσαντες, καὶ ἀμύθητον εἰς ἀμφοῖν εἷα πλέξαντες σέφαρον, μεθ' ἱεραῶν δὲ λαβεῖας βεβήσῃ χειρὶ καὶ ποθέσῃ ψυχῇ, τῆς ἡμετέρας δαυοίας τὸ ἀπτελὲς ἀκροθύνον τῇ βασιλίδι Μητρὶ, τῇ ἀεργέτιδι πύσης τῆς φύσεως, ἐγνωμότως ὑποτίσωμεν ὡς ὀφειλῶν. ἐπεὶ καὶ λόγος ὅστις, ἀγνώπας τινὰς τοῖς ἀρατῆρσι θεοῖς τῆς αὐλακῆς τῆς γῆς τέρνοντας, Βασιλέα παριόντα θεάσασθαι, σεμνῶς μὲν τῇ ἀεργίδι κοσμήμενον, φαιδρὸν ὄμενον δὲ τῇ αἰγλῇ τῆ δαδῆματος, καὶ τῆς ἀπειρῶς πλήθει τῆς δορυφόρων κύκλω τῶν εἰσοχιζόμενον. εἶτα, ἐπεὶ παρῶν ἔδου, ὡς τῆς τυραννῆς δωροφορήσασιν, ἀμελητὶ ταῖς χερσὶν ὑδωρ ἀπαρυσάμενον εἷα, ( παρέρρει γὰρ ἐγγύθεν ἀφθότως τὰ γάματα ) δῶρον κεκομμένον τῷ Ἄυτοκράτορι. πρὸς ὃν φάσκει τὸν Βασιλέα, τί τῆτο ὦ παῖ; τὸν δὲ θαρσαλέως ἀναπροκείνασθαι ὅμοι παρῶν, τῆτο κεκόμικα, κείνας ἀείσα τῇ ἐνδείᾳ τὴν προθυμίαν μὴ συγκαλύπτειν. σὺ μὲν γὰρ τῆς ἡμετέρας ἐκ ἐπιδοῆς, ἔδου ἔδελων τῆς παρ' ἡμῖν, ἢ τὴν εὐνοίαν, ἢ μῖν δὲ χρέος ἅμα καὶ ἔπαινος ἐστὶ τὸ τελόμενον. δόξα γὰρ ἔπακολεθεῖν οἶδου ὡς τὰ πολλὰ τοῖς ἀγνώμοσιν. εἶτα τὸν Βασιλέα θαυμάσαντα, ἐπαινεῖσαι μὲν τὸ σοφὸν, ὑποδέξασθαι δὲ μετ' ἐνοίας τῆς προθυμίαν, πλείσταις δ' ὅσαις ταῖς δωρεαῖς φιλοτίμως αὐτὸν ἀνταμείψασθαι. εἰ τίνω ἐκείνος ὁ ὑπέροφρος τύραννος, τῆς πολυτελείας προκεκείκει τῆς εὐνοίαν, αὐτῇ ἢ ὄντως ἀγαθῇ Δέσποινᾳ, ἢ τῆς μόνῃ ἀγαθῇ Μητρὶ, ἢ ἢ συγκατάβασις ἀπειρῶς, τῆς τὰ δὺω λεπταῖς τῆς πολυτελῶν καρπώματων προκεκείκατος, καὶ μάλλον ἡμᾶς ὑποδέξεται, τῆς προθέσιν, καὶ τὴν δωρομὴν κείνῃ, τὰ μὲν ὑποδέξεται, ὡς ὀφειλῶν μὲν προσαγορεύσας, ἀνταμείψῃσιν δὲ τὰ ἀσύγκριτα. ἐπεὶ ἢ τὸ λέγειν ἐκ παντὸς ἀναγκασίον, ὡς

ὡς τὸ χέος ἀφοσιώσασθαι, φέρει πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον βέ-  
 βωμῶν, ἔγω λέγοντες· τί σοι προσείπωμῶν, Δέσποινα; τί-  
 σι δὲ προσφθεγγώμεθα ῥήμασι; ποίοις δὲ ταῖς ἐγκωμίαις  
 ἐνὸ σὺν ἱεράν κὶ δεδοξασμένον κεφαλὴν σέβωμῶν; τὴν ἀγα-  
 θοδότιν, τὴν πλατυδότειραν, τῷ ἀνθρώπινῳ γένει τὸ ἐγκαλι-  
 λώπισμα, τὸ καύχημα πάσης τῆς πίστεως, δι' ἡμῶν ὡς ἀλη-  
 θῶς μεμακάρισται. ὃν γὰρ ἢ ἐχώρει τὸ πρότερον, ἔξ σὲ κὶ  
 χώρησον, ἢ αἰτεῖσαι ἐκ ἔθρονον, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώ-  
 πῳ ἔξ σὲ καταπύξεται. ἀνοιξὸν ἡμῖν ὦ Λόγε Θεῶ τὸ βρα-  
 δύγλωσσον στόμα. ὁὗς ἐν ἀνοίξει χειλῶν ἡμῶν χαρτέσατον λό-  
 γον. ἐμπνέσον ἡμῖν τὴν χάριν τῆ Πνεύματος, δι' ἧς ἀλιεῖς  
 ῥητορῶσι, κὶ ἀγράμματοι λαλέουσι σοφίαν τὴν ὑπὲρ ἀνθρώ-  
 πον, ἵνα κὶ ἡμεῖς οἱ ἰχνόφωνοι δ'πορήσωμεν τῆς σῆς φιλοπίας.  
 Μηδὲς κἄν ἀμυδρῶς γέπας τῆ μεγαλεῖα φθέγγεσθαι. Αὐτὰ  
 γὰρ ἐκ ἡμεῶν ἀρχαίων ἐκλελεγμένῃ τῇ πορωελομένῃ βελῆ κὶ  
 ἀδούκῃ τῆ σὲ ἀχόνως, ἀρβύσως τε, κὶ ἀπαθῶς. Χρησίσαντες  
 Θεῶ κὶ Πατρὸς, ἰλασμόν κὶ σωτηρίαν, δικαιοσύνην τε κὶ ἀ-  
 πολύφωσιν, σὲ τὴν ἐκ ζωῆς ζωὴν, τὸ ἐκ τῆ φωτὸς φῶς, τὴν  
 ἐκ Θεῶ ἀληθινῆ Θεὸν ἀληθινόν, ἐξ αὐτῆς σεσαρκωμένον. ἐπὶ  
 ἐχάτων τῶν χρόνων ἐκίνησαν. ἧς ὁ τόκος πρὸξείδοξος. ἡ γέννη-  
 σις ὑπὲρ φύσιν κὶ οὐνοιο, κὶ τῆ Κόσμου σωτήριος. ἡ κοίμησις  
 εὐδοξος ὄντως, κὶ ἱερά, κὶ πανδύφημος. ταύτην ὁ μεν Πάτερ  
 προσείωσε, Προφήται δὲ δι' Ἁγίῃ Πνεύματος προηγόρῶσαν.  
 ἡ δὲ τῷ Ἁγίῃ Πνεύματος ἀγιαστικὴ δύναμις ἐπεφοίτησε, κα-  
 θῆρέ τε, κὶ ἠγίασε, κὶ οἶονεῖ προήρδῶσα· κὶ τότε σὺ ὁ τῆ  
 Πατρὸς ὄρος κὶ Λόγος ἀπὸ ἐχράπτως κατέμνησας, ἀνακαλέ-  
 μῶς τὴν ἐχάτην τῆς ἡμετέρας φύσεως πρὸς τὸ ἀπειρον ὕψος  
 τῆς ἀκατελήπτου Θεότητος· ἧς τὴν ἀπαρχὴν ἐκ τῶν πνεύ-  
 γνων κὶ παναχράτων, κὶ πασαμωμήτων τῆς Ἁγίας Παρθένου  
 αἱμάτων ἀλαβῶν, σάρκα ἐμφυχωμένον ψυχῆ λογικῆ τε  
 κὶ σοφῆ σεαυτῆς πρὸξείπηξας, ὃν σεαυτῆς αὐτὴν ὑποστήσας,  
 κὶ

κὶ γέγονας τέλειος ἀνθρώπος, ἐκ ἀποβολῶν τὸ εἶναι τέλειος  
 Θεὸς κὶ τῷ σῶ Πατρὶ ὁμοίσιος, ἀλλὰ προσλαβὼν δι' ἀ-  
 πολαγχίαν ἀφ᾿ ἑαυτοῦ τὴν ἡμετέραν ἀδυσίαν. κὶ προήλθες εἰς  
 αὐτῆς εἰς Χριστὸς, εἰς Υἱὸς Θεῶ κὶ ἀνθρώπου, ὁ αὐτὸς Θεὸς  
 οὐκ τέλειος, κὶ ἀνθρώπος τέλειος, ὅλος Θεός, κὶ ὅλος ἀν-  
 θρώπος. μία ὑπόστασις σωθέντος ἐκ δύο φύσεων τελείων. Θεό-  
 τῆς τε κὶ ἀνθρωπότητος, ἐν δύο πλείαις φύσεσι θεότητι κὶ ἀν-  
 θρωπότητι, ἔστι γυμνός Θεός, ἔστι φιλὸς ἀνθρώπος, ἀλλ' εἰς  
 Υἱὸς Θεῶ κὶ Θεὸς σισαρκωμένος. Θεὸς ὁ αὐτὸς ὅμῃ τε κὶ ἀν-  
 θρώπος. ἔστι σύγχυσις ὑποστάσεως, ἔστι διαίρεσις ὑπομείσεως, φέ-  
 ρων ἐν σαυτῷ τῇ ἐπεροσίῳν δύο φύσεων κατ' ὑπόστασιν ἀ-  
 συγχύτως ἅμα κὶ ἀδιαίρετως ἑνωμένων τὰς φυσικὰς ιδιότητας,  
 τὸ κτίσθαι κὶ τὸ ἀκτίσθαι, τὸ θνητὸν κὶ τὸ ἀθάνατον, τὸ ὄρατον  
 κὶ τὸ ἀόρατον, τὸ πᾶραληπτόν κὶ τὸ ἀπ᾿ ἑλθεῖν, θεῖόν τε  
 θέλημα, κὶ ἀνθρώπινον θέλημα, θεῖα ἐνέργεια, ἔστι μὴ  
 ἀλλὰ κὶ ἀνθρωπίνῳ ἐνέργεια, αὐτεξέστιά τε δύο, θεῖον ὡ-  
 σαύτως κὶ ἀνθρώπινον, τὰ τε θεῖα θαύματα κὶ τὰ ἀνθρώπι-  
 να πάθη, τὰ φυσικὰ φημι, κὶ ἀδύνατα. ὅλον γὰρ τὸν παῖ-  
 ρα Ἀδάμ τὸν παρὰ τῆς ἀδυσίσεως, τὸν ἀμαρτίας ἐλεύθε-  
 ρον, ἀτέλαβος, Δέσποτα, εἰς ἀπολαγχίαν ἐλέως σου, σώ-  
 μα, ψυχὴ, εἶν, κὶ τὰ ἡτῶν φυσικὰ ιδιώματα, ἵνα ὅλα  
 μοι τῷ σωτηρίῳ χάρισθαι. ὄντως γὰρ τὸ ἀπρόσληπτον ἀθερά-  
 πτόν. κὶ ἔπειτα μεσότης Θεῶ κὶ ἀνθρώπων γυμνός, τῷ ἔχ-  
 θρω ἐλυσε, κὶ τῷ σῶ Πατρὶ τῆς ἀπολαγχίαν προσήγαγες  
 τὸ πεπληρημένον ἐπέσρεψας. τὸ ἐσκοτισμένον ἐφώτισας.  
 τὸ φθαρτὸν εἰς ἀφθαρσίαν μετέβαλες. τῆς πολυθέου πλήρης  
 τῷ κτίσθαι ἠλοθέρωσας. τέκνα Θεῶ τῆς ἀνθρώπου ποιή-  
 κας. κοινωνίᾳ τῆς θεῖας οὐκ δόξης τῆς ἡτιμαμένης ἀνιδεξίας.  
 τὸν καταδικασμένον εἰς τὴν τῆς γῆς καταχθόνια ὑπεράνω  
 πάσης ἀρχῆς κὶ ἐξουσίας ἀνηγαγες. ἐν τῷ θρόνῳ τῆς βασι-  
 λικῆς τὸν εἰς γῆν ἀποσρέφειν κὶ τὸν ἄδην οἰκεῖν κατακλιθεῖς

ἐν στυγερῇ ἐκείνῃ, τίς ἐν τῇ ἀπειρῶν τάτων ἀγαθῶν τῇ  
 ὑπὲρ πάντα νῦν, καὶ ἀπέληψιν ἐργαστήριον γέγονεν; ἔχῃ σὶ  
 πικρῶσα Ἀεὶπά, Θεοῦ, ὁράτε φίλοι Θεῶ Πατέρες, καὶ ἀδελ-  
 φοί, τῆς παρῶν ἡμέρας τὴν χάριν, ὁράτε τῆς νῦν ἀφῆμῶ  
 μὲν τὸ ὑψηλὸν καὶ σεβάσιμον; ἔφεικῶδη τὰ τοιαῦτα μυστή-  
 ρια; ἔθαύματος γέγοντα; μακάριοι οἱ ὁρῶντες ὡς ἰδεῖν πρό-  
 πωδίσαντο. μακάριοι οἱ νοῦν κτισάμενοι αἰθέριον. οἷα  
 φωτὸς ἀστράται τὴν παρῶν νύκτα καταφαιδρύνουσιν. οἷα  
 Ἀγγέλων δόρυφοίαι τὴν τῆς ζωαρχικῆς μητρὸς καταγλαίζουσι  
 κοίμητον. οἷα Ἀποστόλων θεηγοίαι τὴν κηδεύαν τῆ θεοδόχῃ  
 σώματος μακαρίζουσι. πῶς ὁ τῆ Θεῶ Λόγος ὁ ταύτης Υἱὸς δὲ ἐν-  
 σπυλαγχίαν ἠρέθαι καταδέξάμενος, δεσποτικαῖς παλάμαις  
 τῆ Παναγία πύτη καὶ θειοπάτη οἷα μητρί λατρυγῶν, τὴν ἱε-  
 ραί ψυχῆ ὑποδέχεται, ὡ ἀγαθῶ νομοθέτη. μὴ ὑποκείμενός  
 νόμῳ, τὸν νόμον πληροῖ, ὃν αὐτὸς ἐνετείλατο. αὐτὸς γὰρ τοῖς  
 γοιῦσι τὴν ὀφειλὴν τῆς παιδῆς νέμειν ἐθεσμοθέτησε, τίμα  
 φήσας, τὸν Πατέρα καὶ τὴν μητέρα σκ. ὅτι δὲ ἀληθεῖς τῶ  
 παιτί πᾶ δῆλοι, τῶ καὶ μικρὸν γὰρ τῆ θεῶν τῆς ἀγίας  
 Γραφῆς μεμνημένῳ λογίαν. εἰ γὰρ ὡς φησὶν ἡ θεῶ Γραφή,  
 ψυχῆ δικαίων ἐν χειρὶ Θεῶ, ἔχῃ αὐτὴ μᾶλλον ταῖς χερσὶ τῆ  
 Θεῶ, καὶ Υἱῶ αὐτῆς τὴν ψυχῆ πᾶταίθεται, ἀληθῆς ὁ Λό-  
 γος, καὶ πάσης ἀντιλογίας ὑπέρτερος. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τίς αὐτῆ  
 καὶ πόθεν, καὶ πῶς τῶ παρόντι χειρθεῖσα βίῳ, δῶρον ἀπάν-  
 των ἱεῶ τῆ Θεῶ δαρημάτων ὑψηλότερον ἅμα καὶ προσφιλέστερον  
 δέδοται, οἷα τε τὴν ἐν τῶ δὲ τῶ βίῳ διατεβλά πεποιήται,  
 καὶ θεῶν μυστηρίων ἠξίωται, ὡς ἐφικτὸν εὐσεβῶ μεθεῖ. εἰ  
 γὰρ τῆς κατοικομένης ἐπιταφίαις γεναίροντες Ἐλλῆνες, παρ  
 ὅτι περ εἰρων ἀγάγιμον πάση σικηδῆ σικησεφέρον, ὡς αὐ-  
 τῶ μὴ ἀφῆμκρῶν καταρτισμῶν τὸ ἐγκώμιον ἠγῆται, τοῖς  
 δὲ λειπομῶσις ζῆλος ἅμα πρὸς ἀρετὴν, καὶ πᾶταίθεται, μὴ  
 θεοῖς δὲ ὡς τὰ πολλα καὶ ἀπείροις κλάσμασι τὸν λόγον ἐξέ-  
 φαι-

φικρον, οἴκοθον μὴ κεκτημένων τῆς ὑμνημάτων τὸν ἔπαινον, πῶς ἡμεῖς τὰ λίσσιν ἀληθῆ καὶ σεβάσμια καὶ ὄντως ὄντα, καὶ πᾶσιν ἐλλογίας ἀπάσης καὶ σωτηρίας πρόξενον, σιγῆς βυθοῖς, τὸ τῷ λόγῳ, συγκαλύφωτες, καὶ πολὺ ὀφλήσωμεν γέλωτα, καὶ τῷ τὸ πύλωντον καταρύξωμεν τῆς αὐτῆς δίκης τὸ ἐξόμεθα; διὸ πᾶσι λέγειν ἀρχόμεθα, τῆς σωτηρίας τῷ λόγῳ φροντίζατες, ὡς καὶ μὴ ταῖς ἀποαῖς πολέμιος γίνηται, ὡς ἔοφῃ τοῖς σῶμασιν ὑπερβάλλουσα. Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα οἱ ταύτης ἡγουμένους. Ἰωακείμ ἡσπερ τις ποροβάτων Ποιμὴν ἔχων ἴπποκ τὰς οἰκείας νέμων λογισμῶς, ἄγων τε κατ' ἐξουσίαν ὅποι βέλονται, ἢ τὰ θρέμματα. ὑπὸ Κυρίου γὰρ τῷ Θεῷ ὡς ποροβάτων ποιμαίνοντος, ὑδωρὸς τῆς κείων ἐσέρητο. ὁ δὲ δὲ λέγειν μηδεὶς οἶέτω με τὰ πολλοῖς καταθύμια, παρὸς ἀπὸ τῆς λιχνοτέρων διαύσια κέχνησον, ἀ μὴτε ποροβάτων πέφυκε, μὴτε βελτίονα θράν τὸν κεκτημένον ἐπίσταται, τὰ τῷ παρῆτος βίβ τερπνά, ἀ μὴ δύναται βεβαίως δύναμιν κτήσασθαι, ἀλλὰ ὡς αὐτὰ καταρρέει, καὶ αὐθιγὸν καταλύεται, καὶ τῷ πᾶσι πολλὴ εἶχε τὴν ὡφελισίαν, ἀπαγε. καὶ παρὸς ἡμῶν ταῦτα θαυμάζειν, καὶ αὐτὴ μερὶς τῆς φοβημάτων τῶν Κυρίων. καὶ ἀγαθὰ τὰ ὄντως τοῖς εὖ φρονέσιν ἐφῆται καὶ ἐράσμια, καὶ μὴ εὐλατίζοντα, Θεὸν μὴ ἀφραίνοντα, καρπὸν δὲ τοῖς κεκτημένοις ἀνατέλλοντα ὡσεμὸν, τὰς ἀρετὰς φημι, καὶ τὸν καρπὸν ἐν καιρῷ αὐτῶν τῷ αἰωνίῳ λόγῳ τῷ μέλλοντι, καὶ ζωὴν αἰώνιον δώσασιν τοῖς γε ἀξίως φιλοπονήσασιν, καὶ ποροβάτων πᾶσι τὸν ἑαυτῶν πόνον, ὅση δύναμις πόνος μὴ γὰρ ποροβάτων ἀρξίω, ἐπιτετα δὲ μακαριότης αἰώνιος. ἐν ταύταις Ἰωακείμ σωμῆθως τῆς οἰκείας ἐποίησε λογισμῶς, ἐν τῷ πᾶσι μὲν χλόης τῆς ἱερῶν λογίαν τῆς θεολογίας ἐναυλιζόμενος, ἐπὶ ὕδατος δὲ ἀναπαύσεως τῆς θείας ἀφραϊνόμενος χάριτος, ὅς ἀτόπων μὲν ἐπεσρέφαν, ἐπὶ δὲ τείβης δικαιοσύνης ὁδηγῶν. Ἄννα δὲ, ἢ χάρις ἐρμηνεύεται, καὶ ἴππον ὁμολογῶ.



ἔσπος ἰὼ, ἢ ὁμόζυγος, πᾶσι μὲν ἀγαθοῖς κερῶσα, μου-  
 σικῶ δέ τινι λόγῳ κατεχομένη τῆς τῆς σειρώσεως ἀρρώστια.  
 τι. ἐσειρῶσε γὰρ ὄντως ἡ χεὶρ ἐν ταῖς τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς,  
 καρποφορεῖν ἐκ ἰχύσεως. διότι πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἡ  
 χειρὸς ἔσπασαν, ἐκ ἰὼ ὁ σωτῆρ, ἢ ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. εἶτα  
 ὁ ἀγαθὸς Θεὸς ἀπιδῶν καὶ κατοικτείας τῆς ἰδίας χειρὸς τῆς  
 πλαστέργημα, καὶ τὸ βαλῆθεις ἀνανεῶσαι, λύει τὴν τῆς  
 χεὶρος σείρωσιν, τῆς Ἄννης φημι τῆς θεόφρονος. καὶ τίκτη  
 Παιδα, οἷα ἐπὶ πρότερον γέγονεν, ἐδ' αὖ πάλιν γηθήσεται.  
 ἡ δὲ τῆς σειρώσεως λύσις ἐδήλω σαφίσαται τὴν κοσμικὴν τῆς  
 ἀγαθῶν λυθήσεσθαι σείρωσιν, καὶ τῆς ἀπορρήτης μακαριότητος  
 καρπογονεῖσαι τὸ σέλαχος. ἐπιτεῦθεν ἡ Θεοτόκος ἐξ ἐπαγ-  
 γελίας προέρχεται. Ἄγγελος γὰρ καταμεινύει τοῖς ἡμιπᾶ-  
 μένοις τὸν σύλληψιν. ἔπρεπε γὰρ καὶ τὴν τῆς μετ' ἐλατῶσαι το-  
 ρός, ἢ φέρειν τὰ δούτερα τὴν τῆς μόνως καὶ ὄντως τελείως θεῶν ἰ-  
 σομῶν καὶ σάρκα λοχόβτερον. εἶτα καὶ ἱερῶ τῶ Θεῷ τῆς  
 ἀνατίθεται, καὶ ταῦθα ἡλατῶσαι, κρείττονα καὶ καθαρωτέ-  
 ραν τῆς ἄλλων ἐπιδεικνυμένη ἀσασροφίᾳ, ἀπάσης ἐπιμιξίας  
 ἀνθρώπων, καὶ θηλίων ἀτόπων ἀπηνελαγμῶν. ἀλλ' ἔπει τῆς  
 ἡλικίας ἢ ἀκμῆ κατελάμβανε, καὶ τῆς ἀνακτόρων ἐντὸς νομί-  
 μως ἀπείργετο, Μηνεῖαι, ταυτὸν δ' εἰπεῖν τῆς παρθενίας  
 φύλακι, πρὸς τὰ χορῶ τῆς ἱερέων τῆς Ἰωσήφ ἐγχειρίζεται,  
 ὅς τὸν νόμον ἀποδοχάρακτον μέχει γήρας ἐν συγκρίσει τῶν  
 ἄλλων ἐφύλαττε. πρὸς τῆς ἡ ἱερῶ αὐτῆ καὶ πικρῶμος ἱε-  
 ρικὸς διέτειβε, τοῖς κατ' οἶκον σοιχῶσα, καὶ τῶν πρὸ τῆς οἰκίας  
 εἰδῶ μινδῶ. ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῆς χρόνης, ὡς φησι  
 ὁ θεῖος Ἀπόστολος, ἀπεσάλη ἰσὸ Θεῷ ὁ Ἀρχάγγελος Γα-  
 βριήλ πρὸς ταύτην τὴν ὄντως θεόπαιδα, καὶ φησι πρὸς αὐ-  
 τὴν· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετ' σὺ. καλὸν τὸ τῆς  
 Ἀγγέλου πρὸς τὴν ὑπεράγγελον προσφθεγμα. χαρὰν γὰρ  
 φέρει παγκόσμιον. ἡ δὲ ὅτι τῆς λόγῳ διενεχάχθη, τῆς πρὸς

ἄνδρας ὁμιλίας ἀήθης ὑπάρχουσα. ἀσφαλῶς γὰρ τὴν παρ-  
 θεσίαν τηρεῖν προείλετο. διελογίζετο δὲ ἐν ἑαυτῇ, ποταπὸς  
 εἴη ὁ ἀσπασμὸς ἡτος. καὶ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος· μὴ  
 φοβῆσθαι Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν ᾧ Θεῷ. ὄντως εὖρε χά-  
 ριν ἢ ἀξία τῆς χάριτος. εὖρε χάριν ἢ τῶν πόνων τῆς χάριτος  
 γεωργήσασα, καὶ πολὺν χρόνον δρεφάμην τὸν ἀσάχιν τῆς χάρι-  
 τος. εὖρε χάριτος ἀβυσσόν ἢ σώων τὴν ὀλκάδα τῆς διπλῆς  
 παρθεσίας τηρήσασα· καὶ τὴν ψυχὴν γὰρ Παρθένον ἐφύλα-  
 ξεν, καὶ τὸ σῶματος ἔλαττον, ὅθου καὶ ἢ τὴν σῶματος παρθε-  
 νία τετήρητο. καὶ τέξεις υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰησοῦν.  
 Ἰησοῦς δὲ Σωτὴρ ἐρμηνεύεται. αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτῆς  
 ἀπὸ πάντων ἁμαρτιῶν αὐτῆς. τί πρὸς ταῦτα τῆς ἀληθοῦς σοφίας  
 ὁ Θεσαυρὸς; τὴν μὲν Εὐὰν εὐμεινῶτα τὴν προμήτορα, ἐ-  
 πανορθῶται δὲ μᾶλλον τὸ ταύτης ἀφύλακτον, καὶ σιωπήγορον  
 τὴν φύσιν προβάλλεται, ἠδὲ πᾶσι τοῖς τῷ Ἀγγέλω ἀντιρη-  
 τήσοι· ῥήμασι· πᾶς ἔσαι μοι τέτο, ἐπεὶ ἄνδρα εὐγνώ-  
 στω; ἀδύναται φθέγγη-φκέν. ὁ γὰρ σὸς Λόγος τῶν ὄρων λύει  
 τῆς φύσεως, ἅς ὁ πλάσ-ργὸς ἐπήξατο. καὶ ἠέχομαι Εὐὰ  
 χηματίσαι δούτερα, καὶ τὸ τῷ ποιήσασατος ᾧ ἀκράσταδα βί-  
 λημα. εἰδὲ μὴ λέγεις ἀντίθετα, τὸν ἔσπον εἰπῶν τῆς συλ-  
 λήφως, λύσον τὴν ἀπορίαν. πρὸς αὐτὴν ὁ τῆς ἀληθείας Ἀγγ-  
 γελος· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπιλόωσεται ἐπὶ σέ, καὶ δυνάμις ὑ-  
 ψίστη ἐπισηκιάσει σοι. διὸ καὶ τὸ ἀρκεῖ μόνον ἅγιον, κληθήσεται  
 Υἱὸς Θεοῦ· ἐδελύει νόμῳ φύσεως τὸ τελήμνον· ὁ γὰρ δι-  
 μιργὸς καὶ δεσπότης τῆς φύσεως κατ' ἔξουσίαν τῶν ὄρων ἀμεί-  
 βει τῆς φύσεως. ἢ δὲ τὸ αἰεὶ ποθέμενον ὄνομα καὶ μεθ' ἱεράς  
 ὑλαβείας τιμῶμενον ἀκίσατα, τῆς ἀποκοῆς ἐδεδίει τὸ ἐ-  
 πιτίμιον, καὶ φησι φόβῳ καὶ χαρᾷ γέμοντα ῥήματα. ἰδὲ ἢ δὲ  
 ληκυεῖα, γένοιτό μοι καὶ τὸ ῥήμα-σας. ὡ βίθας πλάτα καὶ  
 σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. καὶ γὰρ εἰς καιρὸν τῷ Ἀποστόλω  
 συμφθέγγεσθαι. ὡς ἀνέξερεμῶτα τὰ κείμενα αὐτῆ, καὶ ἀν-

ξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτῶ. ὦ ἀπλήγῃ ἀγαθότατος Θεῶ. ὦ ἀ-  
 γάπης ἐκ ἐχέσης ἔρδεναι. ὁ καλῶν τὰ μὴ οὐτε ὡς οὐτα, ὁ  
 πληρῶν τὸν Οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν (ὁ Οὐρανὸς γὰρ θρόνος, ἡ  
 δὲ γῆ ὑποπόδιον τῆς ποδῶν αὐτῶ) ἀρύχωρον ἐνδικαίτημα τῆν  
 γαστέρα τῆς οἰκείας ἐποιήσασιο δέλης, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ πάντων  
 καινῶν καλλώτερον ἐπιτελεῖ μυστήριον. Θεὸς γὰρ ὢν, ἀνθρώπος  
 γίνεται, ὑπερφυῶς τῷ χρόνῳ τῆς κινήσεως τίκτεται, καὶ ὄψο-  
 υσίγῃ μῆριον, τὰ κλειθρα τῆς παρθενίας μὴ λυμνιάμε-  
 νος, καὶ ἀγκάλαις γυναικὸς ὡς βρέφος βασίζεται, τὸ τῆς δό-  
 ξης ἀπαύγασμα, ὁ χαρακτήρ τῆς τῷ Πατρὶ ἐκπελάσεως, ὁ  
 φέρων τὰ σύμπαντα τῶν ῥήματα τῷ σώματι αὐτῶ. ὦ θείων  
 ὡς ἀληθῶς θαυμάτων. αἱ μυστηρίων τῆς ὑπὲρ φύσιν καὶ ἐκ-  
 νοιῶν. ὦ παρθενικῶν ἀσχημάτων τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπων. τί  
 τῶτο τὸ μέγα θαῦμα σὲ, ὦ Μῆτερ, καὶ Παρθένε ἱερά, μυστή-  
 ριον; ἀλογημοσύνη σὺ ἐν γυναικί, καὶ ἀλογημοσύνη ὁ καρπὸς  
 τῆς κοιλίας σου. μακαρία εἶ ἐν θησαῖς θησαῖων ἢ μόνη ἀξιο-  
 μακάριος. ἰδοὺ ἡδὲ μακαρίζουσί σε πᾶσαι αἱ γυναικὲς, ὡς  
 περ ἔφησας. σὲ εἶδον θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, τῆς Ἑκκλη-  
 σίας λέγει, καὶ μακαρίζουσί σε βασίλισσαι, ἢτοι δικαίων ψυ-  
 χαί, καὶ εἰς αἰῶνα ἀνέσπασί σε. σὺ ἡδὲ εἶ ὁ βασιλικὸς θρό-  
 νος, ὦ παρρησίαισιν Ἄγγελοι, τὸν ἑαυτῆς ὄραντες διασπύ-  
 τῆν καὶ δημιουργὸν ἐποχήμενον. σὺ εἶδ' ἡ λογικὴ κερχημά-  
 τικας τῆς πάλαι ὠραιότερα τε καὶ θειότερα. ἐν ἐκείνῃ μὲν γὰρ  
 Ἀδάμ ὁ χοῖκος κηλίζον, ἐν σοὶ δὲ Κύριος ἐξ Οὐρανό. σὲ  
 κιβωτὸς προεικόνισε, δεινότερα Κόσμου σπέρμα φυλάττωσα.  
 οὐ γὰρ τὴν τῷ Κόσμῳ σωτηρίαν Χριστὸν ἀπεκύνθης, τὸν τῆν  
 ἀμαρτίαν μὲν καταλύσασα, τὰ δὲ ταύτης καταβλάσασα κί-  
 ματα. σὲ βίβλος προέγραψε. πλάκες θεόγραφοι προεχάρα-  
 ξαν. νόμος κιβωτὸς προἰσόρησε. σάμιος χρυσῆ, λυχνία, καὶ  
 ἑσπέρια, καὶ ῥάβδος Ἀαρὼν ἢ βλασήσασα ἐμφανῶς προ-  
 τύπωσαν. ἐκ σὲ γὰρ ἡ φλόξ τῆς θεότητος, ὁ τῷ Πατρὶ ὄρος,

ἢ Λόγος, τὸ γλυκύτετον καὶ ἑρμῆιον μάνα, τὸ ὄνομα τὸ ἀνώ-  
 νυμον, τὸ ὑπὲρ πάντων ὄνομα, τὸ φῶς τὸ αἰδίον καὶ ἀπρόσιτον,  
 ἢ ἄρτος τῆς ζωῆς ὁ ἑρμῆιος, ὁ ἀγεώργητος καρπὸς σωματι-  
 κῶς ἀνεβλάσθησεν. καὶ σὲ δὲ προεμύνησεν κέμιος, πῦρ δρο-  
 πίζον ἄμα καὶ φλέγον δεικνύμενα, καὶ τὰ θεῖα πυρὸς ἀτίτυ-  
 πον τῷ ἐμ σοὶ κατοικήσαντος; ἢ δὲ σκηνὴ Ἀβραὰμ σὲ προ-  
 δηλοῖ προφανέστατα. τῷ γὰρ Θεῷ Λόγῳ ἐν τῇ γαστρὶ σὲ σκη-  
 νώσαντι, ἢ ἀνθρώπειά φύσις τὴν ἐγερυφίαν ἄρτου τῆς ἐαυτῆς  
 ἀπαρχῆς ἐκ τῶν σῶν ἀγνῶν αἱμάτων προσηγάγην, ὅπτε-  
 μόνυ πῶς καὶ ἄρτοποιημένω ὑπὸ τῶν θεῶν πυρὸς, καὶ ἐν τῇ  
 θεῖα αὐτῷ ὑπετάσσει ὑφισταμένω, καὶ εἰς ἀληθῆ ὑπαρξίαν  
 ἐρχομένω σώματος ἐμφυχωμένη ψυχῇ λογικῇ τε καὶ νοερᾷ.  
 μικρῆ μετὰ Ἰακώβ ἢ κλίμαξ διέφυγε. τί γάρ; καὶ παντὶ  
 δήλον, ὅτι σὲ προχεῖρει, καὶ τύπος γνωρίζεται; ὃν γὰρ ἔσο-  
 πον ἐκεῖνος τεθείαται διὰ τῶν ἄκρων τῆς κλίμακος Οὐρανῶν  
 τῇ γῆ συναπτόμενον, καὶ διὰ ταύτης Ἀγγέλως κατιόντας καὶ  
 αἰθόντας, καὶ τὸν ὄντως ἰχυρὸν καὶ ἀήττητον τυπικῶς αὐτῷ προ-  
 σαλαίοντα ἔγω καὶ σὺ μετετέτασσε, καὶ κλίμαξ γεγονυῖα  
 πρὸς ἡμᾶς τὰ Θεῶν καταβέβησεν, τῆς τὸ ἀδυσπῆδες ἡμῶν ἀνά-  
 λαβόντος φύραμα, καὶ ἐαυτῷ συμπλέξαντος καὶ ἐνώσαντος,  
 καὶ νῦν ἔρωντα Θεῶν δεδρακότος τὸν ἀνθρώπον, καὶ διεσῶτα  
 συνήγαγες. ὅθεν Ἀγγελοὶ μὲν πρὸς αὐτὸν κατίσταν ὡς δε-  
 σπότερ καὶ Θεῶν λειτουργήσαντες, ἄνθρωποι δὲ ἀγγελικῇ πολι-  
 τεῖα χρησάμενοι, πρὸς Οὐρανῶν ἀναρπάσσονται. πῶς δὲ θῆ-  
 σωματικῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα; καὶ ἔπειτα σὲ, εἴπερ ἀλη-  
 θῆ ταῦτα δεικνύειαι θελήσωντι; τί γὰρ ὁ Δαβιτικὸς πόκος,  
 ἐφ' ὃν ὁ τὰ Βασιλείας τῶν ἀπάντων Θεῶν Τίος ὁ σικυανάρχος  
 καὶ σύμβασιλύων τῷ οἴκῳ Γουνήτορι ὡς ὑπέως καταβέβηκεν,  
 ἕχι' σὺ πλαιυγεσέρα; τίς δὲ ὁ Παρθένος, καὶ Ἡσαίας προ-  
 βλεπτικῶς προηγόρευσεν, ἐν γαστρὶ ἔξεν καὶ τέξεται ἴσον τὸν  
 μεθ' ἡμῶν ὄντως ὄντα Θεῶν, καὶ πῶς μὲν τὸ γινώσκει ἀνθρώπων

ἢ Θεὸν ἠρμείναντα; τί δὲ τὸ ὄρος τῆ Δαυὶδ, ὃ ἔπερ ὁ ἀ-  
 κρογωνιαῖος ἐτμήθη λίθος Χρυσός, ἐκ ἑσπέρης ἀνδρὸς ἐκ  
 χειρίδιον, ἢ σὺ ἢ ἀσώτως κηύσασα καὶ πάλιν Παρθένος μέ-  
 νουσα; ἔλθέτω Γεζεκιὴλ ὁ θειότατος, καὶ δεικνύτω κειλεσι-  
 μούλω πόλιω, διοδολομέλω ἐπὶ Κυβέρ, καὶ ἐκ ἀγοιγομέ-  
 νω, καθὰ προφητικῶς προεκήρυξε. δεικνύτω τῆ λεγομέ-  
 νων τινὼ ἐκβασιν. ἢ δειξέτω πάντως ὅτι ἐπὶ σὲ ἦν διελθὼν ὁ  
 ἐπὶ πάντων Θεός, καὶ σάρκα λαβὼν, τινὼ τῆς παρθενίας καὶ  
 ἀνέφξεν πύλω. μίσει γὰρ ἡ σφραγὶς ὅπως διαιωρίζετα. σὶ  
 πίνω Προφήται κηρύττασι. σοὶ ἔχοντες Ἄγγελοι. λει-  
 τηρῶσιν Ἀπόστολοι. ὁ Παρθένος καὶ Θεολόγος τῆ Ἀειπαρδί-  
 κω, καὶ Θεοτόκω. σὲ γὰρ σήμερον πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδήμησα-  
 σαν, ἔχοντες Ἄγγελοι, ψυχὰς δικαίων, Πατριάρχων τε  
 καὶ Προφητῶν. ἔδρυφόντων Ἀπόστολοι, Θεοφόρων τε Πατέρων  
 πλῆθος ἀπειροὶ ἐκ τῆ περάτων τῆς γῆς τῶ θείῳ τῶ Υἱῶ σε  
 προσάγματι ὡς ἐν νεφέλῃ πρὸς πύλιν τινὼ θείων καὶ ἱερῶν Γε-  
 ρουσαλήμ ἀθροισόμενοι, καὶ σοὶ τῆ πηγῆ τῆ ζωαρχικῆ τῆ Κυ-  
 εῖω σώματος ὑμῶν ἱερῶς ἐνθεασικώτατα λέγοντες ὡ πῶς ἡ  
 πηγὴ τῆς ζωῆς ἐκ μέσης θανάτου μεταίχεται. ὡ πῶς ἡ ἐν τῆ  
 πόκω τῆς ὄρας ὑπερβάσα τῆς φύσεως, νωὺ ἐπὶ κούπτει τοῖς  
 ποῖστοις θισμοῖς, καὶ θανάτῳ τὸ ἀκήρατον καθυποβάλλεται  
 σῶμα. δεῖ γὰρ αὐτὸ τὸ θνητὸν ἀποθέμενον, τινὼ ἀφθαρσίας  
 ἀμφιάσασθαι. ἐπεὶ καὶ ὁ Θεωσότης τῆς φύσεως τινὼ τῆ θανάτου  
 πείραν ἐκ ἀπικλώατο. θνήσκει σαρκεὶ γὰρ, καὶ θανάτῳ λύει  
 τὸν θάνατον, καὶ φθορᾷ τινὼ ἀφθαρσίας χαρίζεται, καὶ πῆ  
 γέκρωσιν ποιῆ πηγὴν ἀνασάσεως. ὡ πῶς ψυχὴ ἱερῶν τῆ  
 Θεοδόχῃ διαιρημένω σώματος, οἰκείας χερσὶν ὁ παντρυθὸς  
 ὑποδέχεται, τιμῶν νομίμως, ἢ τῆ φύσει δάλλω ὑπάρχε-  
 σαν φιλανθρωπίας ἀνεξιχνιάστοις πελάγεσιν, οἰκονομικῶς  
 ὁποιήσατο Μητέρα, ἀληθεῖα σαρκωθεῖς, ἢ φονακίσας τινὼ  
 οἰαιθράσασιν. ἢ ἄρα γὰρ ὡς δοκεῖ, τῆ Ἄγγέλων παριστά-

των τὰ πάγματα τὴν σὺν ὑποβίωσιν προσδεχόμενα. ἢ τῆς  
καλλίστης ἐκδημίας, ἢ ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημία χαρίζε-  
ται. εἰ γὰρ καὶ πᾶσα τῆς θεοφόρου τῆς Θεῶν θεράπτου πρὸς Θεὸν  
πῶτο κεχάριται. κεχάριται γὰρ, καὶ πιστόμενον. ἀλλὰ γὰρ τὸ  
θεοφόρον ἀπειρον δέλω Θεῶν καὶ Μητρὸς. τί τῆναι τὸ πρὸς Θεὸν  
ἦτο μυστικὸν ὀνομαστικόν; θανάτου; ἀλλ' εἰ καὶ φυσικῶς ἢ  
πανίερος καὶ μακαρία σὺ ψυχὴ τὸ πτωχὸν βίωσεν καὶ ἀκηράτου σώ-  
ματος χαρίζεται, καὶ τὸ σῶμα τῆι τομίμῳ ταφῆι ὑποβάλλεται,  
ὅμως ἐκ ἐναποθέσει τῆ θανάτου, εἰδ' ὑπὸ τῆς φθορᾶς ἔλα-  
λύεται. ἢς γὰρ τικαίσης ἀλώβητος ἢ παρθενομία μεμνήκε,  
ταύτης μεθυστικῆς ἀδελφύτου τὸ σῶμα πεφύλακται, καὶ  
πρὸς κρείττονα καὶ θεοτέραν ζωὴν μετατίθεται, καὶ ἔκκοπτο-  
μήν τῳ θανάτῳ, ἀλλ' εἰς ἀπεριπέρας αἰῶνας τῆς αἰῶνων διαίω-  
νίζουσιν. ὡσαύτως γὰρ ἡμεῖς ὁ ὀλολαμπῆς καὶ ὀλόφωτος Ἡλῖος  
ὑπὸ τῶ σελήναις πρὸς μικρὸν κρυπτόμενος σώματος, δοκεῖ  
μὲν πρὸς ἐκλειπόμενον καὶ τῶ ζόφῳ καλύπτεσθαι, καὶ τῆς αἴγλης  
ἀντιλαμβάνειν τὸ σκότος, ὅμως αὐτὸς τῶ οἰκείῳ φωτὶ ἐκ ἐ-  
ξίσταται, ἔχει δὲ ἐν ἑαυτῷ πηγὴν φωτὸς ἀέναντον βρύουσαν,  
μαλλον δὲ αὐτὸς πηγὴ φωτὸς ὑπάρχει ἀεθλιπῆς, ὡς ὁ κτί-  
σας αὐτὸν διεπέξατο ἔπει καὶ σὺ ἢ πηγὴ τῆ ἀληθινῆς φωτὸς ὁ  
ἀέναντος, ὁ ἀδαπανήτος τῆς αὐτοζωῆς θεσαυρὸς, ἢ ἀφιλῆς  
τῆς ὀλογίας ἀνάβλυσις, ἢ πάντων τῶ ἀγαθῶν αἰτία ἡμῶν  
καὶ πρόξενος, εἰ καὶ πρὸς τὴ χρονικὸν ἔλασμα καλύπτῃ σω-  
ματικῶς τῆ θανάτῳ, ἀλλὰ βρύει ἡμῶν φωτὸς ἀπειροσῆ  
μαρμαρυγᾶς, καὶ ἀμβροσίαν ζωῆς, καὶ τῆς ὀρτοῦ μακαριότη-  
τος ἀεθλιπῆ, καὶ καθαρὰ καὶ ἀδαπανήτα κάματε, ποταμὸς  
χάριτος, ἰαμάτων πηγᾶς, ὀλογία ἀέναντος. σὺ γὰρ ὡς  
μῆλον ἐν τῆς ἔυλοισ τῆ ὄρυμῆ, καὶ ὁ καρπὸς σε γλυκασμὸς  
ἐν λάρυγγι τῶ πιστῶν. ὀντεῦθεν καὶ θανάτου τὴν ἔραση  
Μακάριον λέξωμεν, ἀλλὰ Κοίμησιν, ἢ ἐκδημίαν, εἴπειν  
οἰκειότερον. ἐκδημῆσα γὰρ τῆ τῆ σώματος, ἐκδημῆσι πρὸς  
τὰ

καὶ κρείττονα. σὲ διεπόρευθουσιν σὺν Ἀγγέλοις Ἀρχαγγέλοι. σὲ τὴν ἀνοδὸν ἔφειξαι τὰ ἀκάθαρτα καὶ ἐκαίεαι πνεύματα. σὲ τῇ λαβύσει ἀλογεῖται μὲν ὁ ἀὴρ, αἰθερὶ δὲ καθύπερθε ἀγιαζέται. σὲ τὴν ψυχὴν χαίρων ὁ Οὐρανὸς ὑποδέχεται. σοὶ μετ' ἱερῶν ὕμνων καὶ φαιδρᾶς τελειῆς προσυπαύουσι δυνάμεις, μοκικῶν λέγουσαι· τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελάικασμένῃ, ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς Σελήνη, ἐκλεπτοὺς ὡς Ἡλίου, ὡς ὠραιώθης, ὡς ἡδύθης. σὺ αἰθερὸς τῆς πιδίης, ὡς κείνου ἐν μέσῳ πῶν ἀκινδῶν. Ἐξέτεο θεαίθεος ἡγάπησά σε. εἰς ὁσμὴν μύρασε δραμίσματα. εἰσιλέγουσιν αὐτῷ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῷ, εὐθασεῶς ἑστίαι δρυφορῶσιν, ἀρχαὶ ἀλογεῖσι, θρόνοι ἀνυμνεοῖ, τὰ Χερυβὶμ ἐκπλήττεται χαίροντα, δοξάζει καὶ Σεραφὶμ τὴν τῷ οἰκείῳ θεωτότῃ φύσει ἀληθεῖ οἰκονομίᾳ χρηματίσασα Μητέρα. καὶ γὰρ ὡς Ἡλίας ὡς εἰς Οὐρανὸν ἀνελήλυθας, ἔχως Παῦλος ἕως ἑξῆς διεβιβάθη Οὐρανῷ, ἀλλ' ἕως αὐτῆ τῷ βασιλικῷ θρόνῳ τῷ Ἰεσοῦ ἐφθασας, αὐτόπτως ὄρωσα καὶ χαίρουσα, καὶ σὺν πολλῇ καὶ ἀσάτω τῇ παρρησίᾳ παρεῶσα, Ἀγγέλοις θυμηδία ἀπόρρητος καὶ πάσαις ταῖς ὑπερκασμίαις δυνάμεσι. Πατριάρχαις ἀφροσύνη ἀληκτος, δικαίως χαρὰ ἀνεκλάλητος, Προφήταις ἀσύνετος ἀγαλλίασις. Κόσμος ἀλογεῖσα, τοῖς κάμνισιν ἀνέσις, τοῖς πνεύμασι καὶ δακτύλοις, τοῖς νοσήσιν ἰασις, τοῖς χειμαζομένοις λιμῶν, τοῖς ἀμαρτανέσιν ἀφίσις, τοῖς λιπυμένοις δὲ μὲν καὶ δαμύθιοι, πᾶσι τοῖς αἰτήσιν ἐτοίμη βοήθεια. ὡ θεάματος ὄντως ὑπερφυῖς. ὡ πραγματῶν γεμόντων ἐκπλήξεως. ὡ πάλαι βδελυκτῆς, καὶ μισήμενος θάνατος, νῦν ἀφιμεῖται καὶ μακαρίζεται. ὡ πάλαι κούθης, καὶ καπιφείας, δακρύων τε καὶ σκυθρωπότητος πρόξενος, νῦν χαρᾶς ἀναδείκνυται καὶ παρηγήριως αἰτίος. ὅμως εἰ καὶ πᾶσι τοῖς τῷ Θεῷ θιράπτοι, ὧν ὁ θάνατος μακαρίζεται, ἐκ τῆς τέλους τὸ ἀσφαλὲς ἀξιογίνεται

τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀρετῆσεως, καὶ τίτῃ χάριν ὁ θάνατος αὐ-  
 τῷ μακαρίζεται. τελειοὶ γὰρ αὐτῆς καὶ μακαρίως δείκνυσι, τὸ  
 ἄφροντον τῆς ἀρετῆς χειζόμενος καὶ τὸ φάσκον λόγιον, μὴ  
 μακάριζε ἀνδρα πρὸ τελειότης αὐτῆ. ἀλλ' ἐκ ἐπι σοὶ τῆτα  
 ληφόμεθα. σὲ γὰρ μακαρισμὸς ἐχὶ ὁ θάνατος, καὶ ἡ Μιπά-  
 ρασις πλείωσις γέγονε, καὶ οὐ πάλιν ἡ ἐκδημία χειζι-  
 ται τὴν ἀσφάλειαν. πάντων γὰρ σὺ τῷ ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν ἀρ-  
 χὴ καὶ μέσητις καὶ τέλος, ἀσφάλεια τε καὶ ἀληθῆς βεβαίω-  
 σις, ἡ ἀσπυρος σύλληψις, ἡ θεία ἐνοίησις, ὁ πῦρος ὁ ἀ-  
 φθορος γέγονε. ὅθεν ἀληθῶς ἔφησας ἐκ λόγῳ τῆ θανάτου,  
 ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς συλλήψεως ἐπὶ πᾶσῶν τῶν ῥητῶν μακα-  
 ρίζεσθαι. ἐντεῦθεν καὶ σὲ ὁ θάνατος ἐμακάρισε, ἀλλὰ σὺ  
 τὸν θάνατον κατηγλαίϊσας, τὴν τῆτα κατήφειαν λύσασα,  
 καὶ χάριτι τὸν θάνατον δείξασα. ὅθεν σε τὸ ἱερόν καὶ πανά-  
 μιμον σῶμα ὅσῃα τειφῆ παρεδέδωτο, προσεχάιτων Ἀγγέ-  
 λων, πνευματικῶν, ἐποικίων, τί μὴ πράττοντων, ὡν  
 ἐπὶ τῆ Μητρὶ τῆ ἑαυτῶν λειτουργῆσαι Δεσπότη; Ἀποσόλων  
 καὶ πάντων τῶ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος θεηγορικῆς ὕμνης  
 ἐκβοώντων, καὶ προσημαίων τῆ Πνεύματι πληθυσόμεθα ἐν  
 τοῖς ἀγαθοῖς τῆ οἴκησε. ἅγιος ὁ Ναός σε, θαυμασὸς ἐν  
 δικαιοσύνη. καὶ πάλιν ἡγίασε τὸ σκεῦος αὐτῆ ὁ ὕψιστος.  
 ὅρος τῆ Θεῶ, ὅρος πῖον τὸ ὅρος ὁ κὺδόνησεν ὁ Θεὸς κατοί-  
 κειν ἐν αὐτῷ. σὲ τῶν Ἀποσόλων ὁ δῆμος τὴν ἀληθῆ κίβω-  
 τὸν τῆ Θεῶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμμος, ὡς πάλαι ποτε οἱ ἱερεῖς  
 τὴν τυπικῶν κίβωτον, καὶ ἐν τάφῳ θείμμος, δι' αὐτῆ ὡς δι'  
 Ἰορδάνη τινὸς ἐπὶ τὴν ἀληθῆ τῆς ἐπαγγελίας παρέπεμπον  
 γλυῶ, τὴν ἀνα φημὶ Ἰερουσαλήμ, τὴν πάντων τῶν πιστῶν  
 Μητέρα, ἡς τεχνίτις καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. καὶ κατελείπεται  
 γὰρ ἡ ψυχὴ σε εἰς ἄδην, ἀλλ' ἐδὲ σὰρξ σε εἶδε ἔσθραν.  
 κατελείφθη ἐν τῇ γῆ τὸ σὸν ἄχραντον καὶ πανακίρατον σῶ-  
 μα, ἀλλ' ἐν Οὐρανῷ ἐν βασιλείῳ μοναῖς καὶ Βασιλῆς, ἡ Κα-  
 εῖα,



εία, ἡ Δέσποινα, ἡ Θεομήτορ, ἡ ἀληθὴς Θεοτόκος με-  
 πατίθεσαι. ὡς πῶς Οὐρανὸς ὑπεδέξατο τὴν πλατυτέραν  
 Οὐρανῶν χηματίσασαν; πῶς δὲ τάφος τῷ τῆ Θεῆ ἁγίῳ  
 ὑπεδέξατο; καὶ ὑπέδεξατο. καὶ κεχώρηκεν. ἔτι γὰρ σωματι-  
 κοῖς ὄγκοις Οὐρανὸν πλατύτερον χωρῖον ἐρρέετο. πῶς γὰρ  
 τὸ πείρηχον λεπτιλόμηνον σῶμα εὔρειται, καὶ μή-  
 κειν Οὐρανὸν πύρρον ἠθροῦσαι διωθήσεται; τῆ δὲ χεῖρι  
 μάλλον παντὸς ὕψους καὶ πλάτους τὸ μέτρον ὑπερηκόντισσα,  
 καὶ ἱερὰ καὶ θαυμαστὰ καὶ σεβασμίαι καὶ προσκυνητὰ μνήμα-  
 τος. ὅ καὶ νῦν πρὸς ἡμᾶς ἄγγελοι, αἰδοῖ καὶ φόβος πολ-  
 λῶ παρυσάμφοι, φρίττισι δαίμονες, πίσει ἔχουσιν ἀ-  
 θρώποι, τιμῶντες ὀφθαλμοῖς καὶ χεῖλεσι, καὶ πόθῳ φυ-  
 χῆς ἀσπασζόμενοι, καὶ ἀφθορίας ἀγαθῶν ἀρυσόμενοι. ὡς  
 γὰρ εἴτις μῦρον πολυτελὲς ἱματίοις, ἢ τῷ πῶ τινὶ ἀναπό-  
 δοιτο, εἴπε πάλιν ἀφέλοιτο, ἐναπομῶσαι τῆς δωδίας τῆ  
 λαίψανα, καὶ μὴ τὴν τῆ μύρον ἀφαίρεσιν, ἔτι καὶ νῦν τὸ  
 θεῖόν σου σῶμα καὶ ἱερὸν καὶ πασάμωμον καὶ τῆς θείας δω-  
 δίας ἀάπλεων, ἢ ἀφθορος κρήνη τῆς χεῖτος ἐν τῆ τά-  
 φῳ πεθερῶν, εἴπε πάλιν ἀναρπαθεῖν πρὸς κρείττονα χάρι-  
 καὶ ὑψηλοτέραν, ἔκ ἀφῆκε τὸν τάφον ἀγέραςον, ἀλλὰ με-  
 πατίθεσαι μεν τῆς θείας δωδίας καὶ χεῖτος, πηγῶν δὲ  
 πῶν ἱαμάτων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῖς πίσει προσεῖσι  
 τὸ μνήμα κατέλιπε. σοὶ καὶ ἡμεῖς προσκαθήμεθα σήμε-  
 ρον, ὡς Δέσποινα Θεοτόκε καὶ ἀπειρόγαμο, τὰς ἑαυτῶν φυ-  
 χὰς τῆς σῆς ἐλπίδος ἐφάφαντες, ὡς ἕκ τινος ἰχυρωτά-  
 τος καὶ ἀρραγεσάτης ἀγκύρας, νῆν, ψυχὴν, σῶμα, ὅλας  
 ἑαυτὰς ἀναθέμενοι, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματι-  
 καῖς γεραίροντες ὅσον ἐφικτόν. τὸ γὰρ πρὸς ἀξίαν, ἀνεφι-  
 κτον. εἰ γὰρ ὡς ὁ λόγος ὁ ἱερὸς ἡμᾶς ἐξεπαίδευσεν, ἢ  
 πρὸς πῶς ὁμοδύλης τιμῆ ἀπόδειξιν ἔχει τῆς πρὸς τὸν κοί-  
 τον Δεασότιον εὐρείας, ἢ πρὸς σέ τὴν τεκέσσαν τὸν Δε-  
 ασότιον.

από τὴν αὐτὴν, πῶς παρορατέα; πῶς δὲ ἔ' ὡς μακίνας; πῶς δὲ ἐκ αὐτῆς τῆς ἀναγκαιᾶς προτιμωμένη προῆς, καὶ τῆς ζωῆς πρόκειτος; ἔγω γὰρ ἀν' ἑαυτὸν τὴν ἀπὸ τοῦ αἰκείου διασώτῃ ἐννοίαν ἐπιδειξόμεθα. αὐτάρκῃς γὰρ ἔγω τοῖς ἄλλοις μεμνημένοις σε τῆς σῆς μνήμης τὸ τιμαλφέστατον δώρημα. χαρᾶς γὰρ ἀναφαιρέτα ὑπόθεσις γίνεται. ποίας γὰρ ἐκ ἐμπιπλάται εὐφροσύνης; ποίων ἀγαθῶν ὁ ταμιεῖον τῆς παναγίας σε μνήμης, τὴν ἑαυτῆ ποιήσας διανοίαν; ἔγὼ σοι παρ' ἡμῶν χαλεπήεις τῶν ἡμετέρων λόγων ἢ ἀπαρχῆ, τῆς πτωχῆς ἡμῶν διανοίας ἀκροθάλιον, τῆς ὡς ἐκ σὲ κινήσεως πόθῳ, καὶ τὴν οἰκείαν ἐκλεησμένης ἀδυσίαν. ἀλλ' ἑμὲν δέχοιο τὸν πόθον εἰδῆς τὴν δύναμιν ὑπερβάλλοντα. σὺ δὲ ἐποπτεύοις ἡμᾶς; Δέσπονα ἀγαθῆ ἀγαθῆ Δευσότη λοχότεια. ἀγοίς τε καὶ φέροις πὲ καθ' ἡμᾶς ὅποι βέλοιο, καὶ τὰς ὁρμὰς τῶν ἀχίσεων ἡμῶν εἴσεις, καὶ τὸν σάλον παύσεως, καὶ πρὸς τὸν πᾶθεις θελήματος ἀχέματος λιμένα καθοδηγήσεως, καὶ τῆς μελέτης ἀξιώσεως μακαριότητος, καὶ τῆς γλοκείας καὶ αὐτοπροσώπι ἐλάμφεως τῆ ἐκ σὲ σαρκαθρότος Λόγῃ Θεῷ, μεθ' ἑ τῆ Πατρὶ δόξα, τιμῆ, καὶ μεγαλοπρέπεια, σὺ τῆ παναγίῳ καὶ ζωοποιῶ αὐτῆ Πνεύματι, νυνὶ καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμὲν.

Ε. Γ. Δ. της Κ. τ. Π.  
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006